

VakıfBank Kültür Yayınları: 0183
Çocuk Kitaplığı: 018

**“İyi Olmak”
Zuluflu Fındık**

Yazan
Sümeyye Sel Odabaş

Resimleyen
Sibel Büyük

Grafik Tasarım ve Uygulama
Hande Özgeldi Büyüktopbaş

Uzman Psikolog
Zeynep İrem Çeven

Kitap Editörü
Hande Kayhan

Son Okuma
M. Halit Çelikyön

VakıfBank Kültür Yayınları

İnkılap Mahallesi
Dr. Adnan Büyükdeniz Caddesi
No: 7/A1 – Kat 13
Ümraniye 34768 İstanbul
Telefon: 0 216 285 9571
www.vbky.com.tr - info@vbky.com.tr
Sertifika No: 40141

© Vakıf Pazarlama San. ve Tic. A.Ş., 2022

© Sümeyye Sel Odabaş, 2022

© Sibel Büyük, 2022

ISBN 978-625-7447-89-8

*Kitabın tüm yayın hakları VakıfBank Kültür Yayınları'na
aittir. Tanıtım amacıyla, kaynak göstermek şartıyla yapılacak
sınırlı alıntılar dışında, yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir
elektronik veya mekanik araçla çoğaltılamaz. Eser sahiplerinin
manevi ve mali hakları saklıdır.*

Baskı

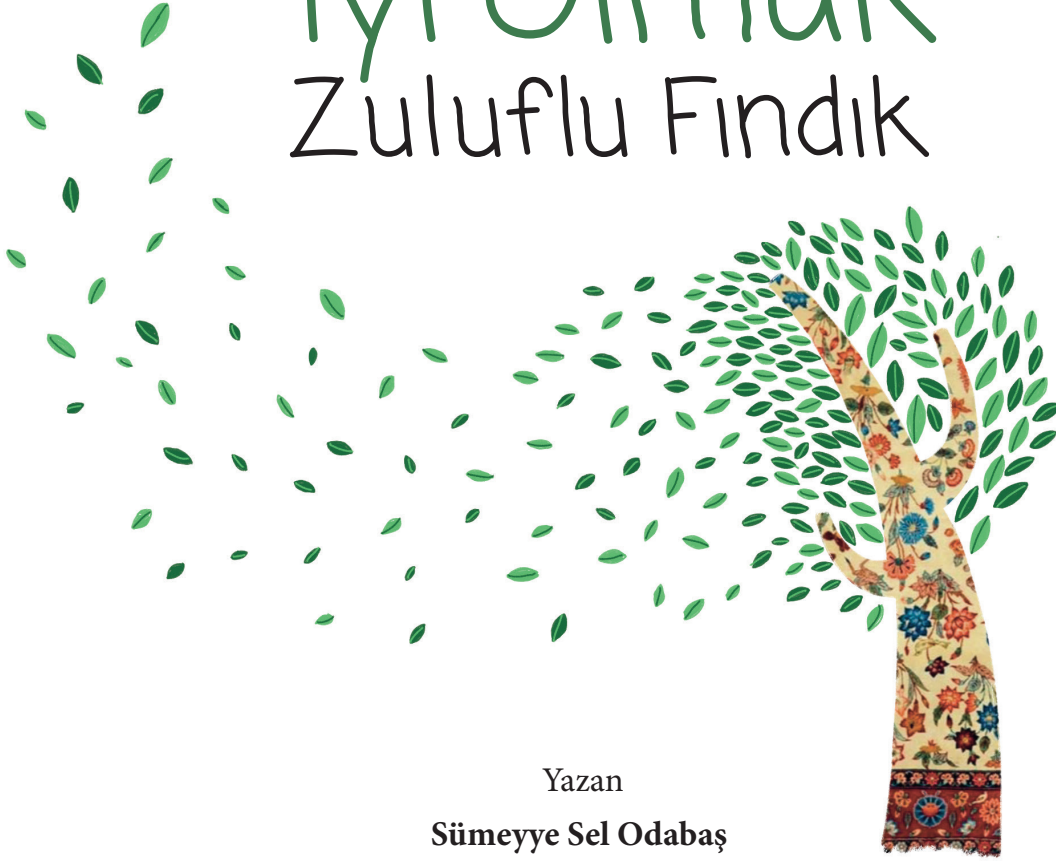
Mega Basım Yayın San. ve Tic. A.Ş.
Cihangir Mah. Güvercin Cad. No: 3/1
Baha İş Merkezi A Blok Kat: 2
34310 Haramidere, Avcılar / İstanbul
Tel: 0 212 412 1700
www.mega.com.tr - info@mega.com.tr
Sertifika No: 44452

1. Baskı: Kasım 2022

2. Baskı: Aralık 2022

"İyi Olmak"

Zulufu Fındık

Yazan

Sümeyye Sel Odabaş

Resimleyen

Sibel Büyük

Soruları Sevmek

Genellikle "Saat kaç?" diye sormam... Ama zamanla ilgili düşünmeyi severim. Mesela bir dakika önceki "ben"le bir dakika sonraki, aynı "ben" mi? **Bu soru, "Saat kaç?" sorusundan başka bir soru.**

Hangi şehirde hangi mahallede oturduğumu çok zor öğrendim... Ama adresi bir şarkıya dönüştürünce kolayca ezberledim. "Nerede oturuyorsun?" sorusunu "mutlu olduğum yerde" şeklinde yanıtlarım çoğu zaman.

"Nasılsın?" diye sorulduğunda "iyiyim" derken iyiliğin ne olduğunu düşünmekten kendimi alamıyorum. Çok sordum kendime: Mesela başka bir yerde yaşasaydım aynı şeyleri hisseder miydim? Merak işte!

Annemin yemek yaparken soğan doğramasını bile bir soruya çevirebilirim. Soğan doğrarken ağlamakla üzüntüden ağlamak arasında ne fark var?

Hayde!...

“Hayde!” dediğimde hadi birlikte düşünelim demek istiyorum. Anlattığım hikâyeyi bırakıp düşünmeye başlıyorum bu zamanlarda. Derin bir nefes alıyorum. Sonra içimden beşe kadar sayıyorum, sonra da yavaş yavaş nefesimi bırakıyorum.

1. Nefes al, tut: bir, iki, üç, dört, beş...

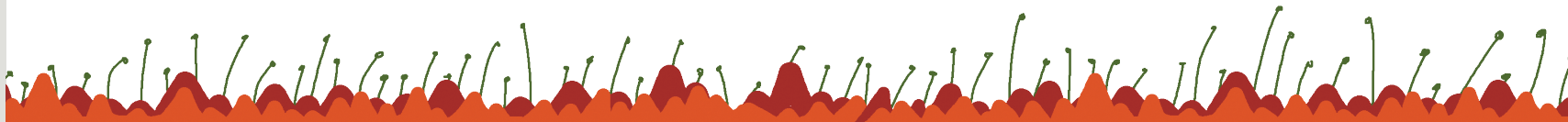
Evet, şimdi yavaş yavaş bırak ...

2. Nefes al, tut: bir, iki, üç, dört, beş...

Evet, şimdi yavaş yavaş bırak ...

3. Nefes al, tut: bir, iki, üç, dört, beş...

Evet, şimdi yavaş yavaş bırak ...

Annem, Şaduman Teyze, ablam, Keziban Yenge zuluflarını çıkarıyorduk fındıkların. Zuluflarının çıkartılmasına gönüllü fındıklardı bizimkiler. Onun için bir, iki, üç derken sanki bu işi otomatik yapıyorduk. Peki “zuluf” ne demek? Fındığın üzerine giydiği yeşil mont var ya! İşte ona zuluf deniyor. Fındıklar üşümemek için zuluflarını, yani montlarını giyerler. Yeşil montlarının etekleri zikzaklıdır kendiliğinden. Montlarını kimi zaman çıkarmak ister kimi zamansa çıkarmak istemezler. Öncelikle onlara sormak gerekir: “Zuluflarınızı çıkarmak istiyor musunuz?” diye. Fındıkları, zuluflarını çıkarmak isteyenler ve çıkarmak istemeyenler olarak ikiye ayırmak da mümkün.

